

Inddelinger, der herved vilde erholde en egen Fremtræden, og, hvis dette bliver Lov, sikkes en Eksistens, Inddelinger af den Natur, som det virkelig ikke er ønskeligt at skulle blive staaede i Stykker, men som det efter den Maade, hvor paa de ere arronderede, navnlig derved, at de ere Der, er ønskeligt at kunne give en større Betydning, som Amager, Falster, Møen, Samsø, Laasinge og Langeland, hvor vedkommende Landdistricter upaatvivlelig meget godt kunde samles, idetmindste til et vedblivende kommunalt og administrativt District, og om nogle af de andre gamle Birker gjælder det Samme.

Der gaaer forøvrigt igjennem hele Udkastet en Bestræbelse efter at sætte de administrative Inddelinger i nøie Forbindelse med Matriculen, saaledes at, naar disse Inddelinger forandres, der da ogsaa maa foretages de fornødne Forandringer i Matriculen, og at det fastsættes, hvorvidt Grændsen kan forandres, det være sig af Ministeriet, Kongen eller ved Lov. Af Ministeriet er det navnlig kun Tilfældet ved Sognedistricterne. Jeg nævnedes før, at Herredsinddelingen aldrig havde faaet den Betydning i vort administrative System, som vistnok med Rette tilkom den. I de ældre Bestemmelser baade om Broer og Veie og om Kjørfler paa Landet, finder man idelige Spor af Herredsinddelingen, og endnu i vor nuværende Veilovgivning ere saadanne Spor gaaede over; men den hele Inddeling har ikke kunnet faae nogen Betydning, fordi Amtsinddelingen har staaet imellem og saa at sige trykket Herredsinddelingens Betydning. Jeg troer, at Enhver, som har bevæget sig i disse Forhold, vil indromme, at der er Trang tilstede til at forene i et fælles Communaldistrict disse Landdistricter, som dog i mange Forhold staae forenede, uagtet disse Forhold ikke hidtil have kunnet faae deres rette Udtryk i Lovene. Der er mange af de Forretninger, som efter Lovforslaget skulle overdrages til Herredsraadet, der nu hvile paa Herredsfogden alene, fordi de ere bundne til Jurisdictionen og ikke til Amtsinddelingen.

Hvad Sogneinddelingerne angaaer, da er der for Tiden 1029 Sognecommuner i Landet, derved just ikke altid forstaaet Pastorater, men forstaaet saaledes, at hvor et Pastorat er deelt

i flere Sognedistricter, er hvert anseet som en selvstændig Commune. Dette medfører naturligtvis, at de fleste af disse Communer ere meget smaa, hvilket navnlig er Tilfældet i Sjælland, og der er derhos en stærk Tendents til, hvor et Pastorat bestaaer af flere Sogne, at opløse denne Forbindelse. Denne Tendents fremtraadte allerede strax, efterat Landcommunalanordningen var givet, og den blev af det daværende Cancellie trængt saa meget tilbage, som det paa nogen Maade lod sig gjøre. I mange Tilfælde har man dog imidlertid ladet en saadan Adskillelse indtræde, og jeg kan ikke nægte, at der er Meget, der draager hen til en saadan Adskillelse. Naar man sammenknytter Landdistricterne i Herredsdistricter, og til Sognedistricterne kun binder de Forhold, der ikke kunne henføres til Hoveddistricterne, saa er det naturligt, at en saadan Adskillelse vil gjøre sig gjældende i et langt større Omfang end hidtil. Vi ville saaledes faae et endnu større Antal af Sognecommuner, end vi allerede havde, og vi ville faae dem endnu mindre, end de allerede ere. Sognedistrictet er den nuværende Sognecommune, hvad enten den indbefatter et eller flere Sogne, og Begrebet er allerede givet i Landcommunalanordningens § 1, saaledes at det dannes af eet eller flere til eet Fattigdistrict forenede Sogne, deraf kommer, at man ikke nogenstunde paa denne Inddeling kan bygge Institutioner, hvoraf man kan vente betydelige gavnlige eller glædelige Følger. Med en Folkemængde af i Regelen 1,000, men dog ofte kun 2 a 300 Beboere, vil der ikke kunne udrettes noget Betydeligt eller væsentligt Tilfredsstillende. Derimod er der to Forhold, som man ikke kan tage bort fra Sognene, og det er for det Første Fattigforsørgelsen. Det er Forsørgelsen af de Fattige med Naturalforpleining, som medfører en overordentlig stor Besparselse og tillige en stor Betryggelse mod Misbrug, men den kan ikke skee uden i en saadan mindre Commune. Ligeledes vil Skolevæsenets Organisation heller ikke lettelig lade sig ordne paa en anden Maade. Jeg har endog troet, at dertil kunde føies Communernes Deeltagelse i vedkommende Kirkebygninger, uagtet der dog kunde være Meget, der talte for, at dette blev ganske fognevis, da Kirken kun egentlig an-